

tende Vædringsforflag i den foreløbige Betænkning. Denne blev den 7de dennes af- sendt til Indenrigsministeren, som den 17de dennes tilfrev Udvalget:

„Efter at have gjort det i den foreløbige Betænkning angaaende Indfødsretsloven ommeldte Vædringsforflag om efter „underfaatlige“ at indfkyde Ordene „eller statsborgerlige“ til Gjenstand for nærmere Overveielse, unblader jeg ikke herved at meddele, at jeg forjaavidt Intet har at erindre imod den til Grund for Vædringsforflaget liggende Tanke, som jeg ved kommende Lovforflag om Indfødsrets Meddelelse, saafremt der bliver Leilighed for mig til at fremsætte saadanne for Rigsdagen, er villig til at lade Forflagene fremtræde med den af Udvalget ønskede Tilføjning, men at jeg samtidig forventer, at den af Udvalget bebudede Vædring i det foreliggende Forflag frafalder.

Indenrigsministeriet, den 17de Januar 1884.

E. Steef.

Til

Formanden for Folkethingets Udvalg
angaaende Forflag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.“

Paa Grund af dette Svar skal Udvalget tilraade Thinget ikke i denne Samling at søge den nævnte Vædring gennemført. Praktisk Betydning har Spørgsmaalet ikke ved denne Leilighed, da Andragerinden ifølge den schweizeriske Forbundslov af 3die Juli 1876 Art. 6—8 i dette Tilfælde kun behøver skriftlig at meddele vedkommende Kantonsregjering, at hun gjør Afkald paa sin Statsborgerret for at faae Løsningsbevis udstedt.

Med Hensyn til det Cirkulære, som det er blevet Sædvane hvert femte Aar at lade udgaa om de Oplysninger, der udkræves af Ansøgere om Indfødsret, og som næste Gang, gennemført, kan ventes fra Indenrigsministeriet senest i Juni 1884, kan Folkethinget for sit Vedkommende, efter sine tidligere Forhandlinger, uden Tvivl indskrænke sig til at ønske følgende Vædringer i Cirkulæret af 23de Juni 1879 (se Ministerialtidende A. S. 85—86):

Til Punkt 5. — Attest om at være det danske Sprog mægtig vil heller næppe være nødvendig, naar Ansøgeren er født i eller i en længere Aarrække har levet i en utvivlsomt dansktaalande Egn i Sønderjylland.

Som nyt Stykke efter de 7 Punkter henstilles det at tilføie, at Andrageren bør i Almindelighed selv affatte eller idetmindste underskrive sin Ansøgning, hvilken stiles til Indenrigsministeren, og kan skrives paa ustemplet Papir. Denne Henstilling er saa udførlig begrundet i Folkethingsudvalgets Betænkning af 2den Marts 1881 (Sp. 793), at man kan indskrænke sig til at henbise dertil (jfr. Ordføreren's Udtalelse i Folkethinget den 1ste Februar 1882 Sp. 1135).

Udvalget indstiller, i Genhold til sin ovenfor givne Begrundelse, at Lovforflaget om Indfødsrets Meddelelse nændret overgaar til 3die Behandling.

Bach.

Bajer,

Clausager.

Dahl.

Formand og Ordfører.

Summeluhr.

H. Nielsen,
Sekretær.

Nøhr.